

ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „БЪЛГАРСКА МУЗИКА“
БЪЛГАРСКА МУЗИКАЛНА МЛАДЕЖ

КОНЦЕРТ НА
Симфоничния оркестър
на Държавна филхармония
Русе

диригент
ИЛИЯ ТЕМКОВ

солист
ПАВЕЛ КОГАН
СССР

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"- Русе

120000890769

3 декември — Русе
4 декември — Габрово
5 декември — В. Търново
1971 г.

МОЦАРТ — Увертюра към оп. „Сватбата на Фигаро“

МОЦАРТ — Концерт за цигулка № 4

Allegro

Andante cantabile

Rondo

ДВОРЖАК — Симфония № 9 (Из новия свят)

Adagio — Allegro molto

Largo

Scherzo — Molto vivace

Allegro con fuoco

ПАВЕЛ КОГАН е роден в 1952 год. в семейството на забележителните музиканти Леопид Коган и Елисавета Гилес. От шест годишна възраст той започва да учи цигулка под ръководството на Ю. Янкелевич, а след шест години вече изнася своя първи публичен концерт. От тогава той постоянно концертира в СССР и чужбина. Гостувал е в Белгия, Италия, Франция, Швеция. Понастоящем Павел Коган е студент в Московската държавна консерватория.

491242

ВОЛФГАНГ АМАДЕУС МОЦАРТ

Изключителната красота и изящество на Моцартовата музика са съчетани с дълбока съдържателност и човечност. Уникалното дарование на композитора, проявило се още в най-ранна възраст, не е единствената причина за буйния разцвет на неговата музика. Потребността постоянно да съчинява, да твори, и неимоверното му трудолюбие са били съдържание на жизнения път на Моцарт. Към това трябва да прибавим и лекотата и бързината с които той е писал своите произведения. Предварителните планове, скици и чернови, така необходими в композиторската практика, са му били почти непознати. Често пъти той е писал направо щимовете, без партитура. Моцарт е автор на огромно число произведения във всички жанрове на инструменталната музика: симфонии, серенади, дивертименти, струнни камерни ансамбли, концерти със съпровод на оркестър, много клавирни сонати и пиеси, опери и др.

Неговото творчество, в центъра на което стои човекът, търсещ и вярващ в истинското щастие, винаги ще бъде образец на съвършенство.

Увертюрата към прочутата му опера „Сватбата на Фигаро“ (1786) е написана в сонатна форма. Тя не съдържа теми или образи от операта, но отразява общото впечатление от комедията на Бомарше. Цялата увертюра преминава в едно бързо темпо и е пропита с много хумор и лекота.

Седемте цигулковы концерти на Моцарт са написани в периода между 1775 и 1780 г., когато той е на служба при Залцбургския архиепископ. При това пет от тях той създава в една година — 1775, а последният в 1780 г. Когато пристъпва към съчиняване на цигулковите концерти, Моцарт вече добре познава творчеството на този жанр на майсторите от миналото, но това, което той създава, надминава далеч постиженията на неговите предшественици и съвременници.

ДВОРЖАК

Симфония № 9 (Из поэзия свят)

Деветата симфония на Дворжак с право се счита за най-значителното негово произведение, донесло огромна слава на чешкото музикално изкуство. На 16. XII. 1893 г. в Ню-Йоркския Карнегхол е била изпълнена за първи път симфонията „Из новия свят“ под диригентството на Антон Зайдел, която в течение на няколко години обиколила всички симфонични подиуми на света.

Симфонията започва с едно зстъпление което ни въвежда в нейните образи. Мелодиите, които Дворжак тук създава, са разказвателни и в тях той подготвя следващото драматично повествование. Независимо от славянския мелодичен строй на първата тема, тя съдържа в себе си ритмични елементи на негърските песни. Втората тема е лирична, но пак със славянски характер, въпреки синкопирания ритмус. В разработката акордите на медните инструменти създават драматично напрежение и тревожност. Героичното в симфонията се утвърждава в разработката и особено в заключението на първата част.

Втората част първоначално е била названа от композитора „легенда“, тъй като образите на тази част са свързани с ХХ-та песен от поемата „Хайвата“ от Лонгфело. Сюжетно-образно тази част е създадена по незабравимата сцена — погребението на героинята на поемата Минехаха — прекрасната кройка жена на Хайвата, умряла от глад. Началото на бавната част представлява погребение, дадено в акордите на духовите инструменти. Скръбен отклик се явява в струнните инструменти под сурдина, а печалната мелодия на английския рог изразява самотата и скръбта на Хайвата. В тази част е отражена и една друга картина — Хайвата е при гроба на любимата си, където си спомня за хубавите дни преживяни с нея.

Третата част е пропита със славянски танцови песни и интонации. И тук първата тема на първата част, като мотото на симфонията, прозвучава във завършека на частта.

Четвъртата част започва с тема, приличаща на бавен марш. Втората тема с подалгично настроение се появява в кларинета. В разработката обаче доминира първата тема на финала, около която са вплетени както сръбната тема на втората част, така и мотивът на скерцото. Във финала на симфонията се вплита тематическият материал от четирите части на симфонията, от които се получава една идея, но художествена завършеност.